4-26078997-12-4-22062026
Dosarul nr. 4-1878/2026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

29 iulie 2026 mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău(*sediul Ciocana*)
Instanţa de judecată în componenţă**:**
Preşedintele şedinţei, judecător Osadcii Mihail
Grefier Melnic Valentina
Cu participarea:
făptuitorului Ursu Aliona
Victimei Ursu Mihail
În lipsa:
agentului constatator Marian Cristina, procedura de citare fii respectată,

examinând în ședință publică cauza contravențională pornită în privința lui **Ursu Aliona**, născută la *****, domiciliată în *****, str. *****, învinuită de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravențional, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă:

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 360960 din 10 iunie 2026, întocmit de agentul constatator Cristina Marian din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău, **Ursu Aliona** este învinuită de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravențional.

În ședința de judecată, agentul constatator Cristina Marian, deși a fost legal citată, nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele neprezentării. În aceste condiții, în temeiul art. 455 alin. (2) Cod contravențional, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa agentului constatator, întrucât neprezentarea acestuia nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor administrate.

Ursu Aliona, în ședința de judecată, nu a recunoscut fapta imputată și a solicitat încetarea procesului contravențional. Aceasta a contestat autenticitatea atribuirii înregistrării audio persoanei sale, susținând că vocea feminină care se aude în înregistrare nu îi aparține.

Victima Ursu Mihail a solicitat tragerea la răspundere contravențională a lui **Ursu Aliona**, susținând că aceasta i-ar fi impus copilului minor să repete expresii licențioase și jignitoare la adresa sa.

Audiind participanții prezenți, verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul respectării condițiilor de fond și de formă, examinând materialele administrate de agentul constatator și apreciindu-le în ansamblu, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 360960, **Ursu Aliona** este învinuită că, *la data de 16 mai 2026, aproximativ la ora 22:50, aflându-se în *****, str. George Coșbuc nr. 7, ap. 37, i-ar fi comunicat fiului minor să repete expresii cu caracter licențios la adresa tatălui său, Ursu Mihail.*
*Procesul-verbal descrie fapta prin formularea potrivit căreia **Ursu Aliona** „i-a comunicat fiului minor să repete tatălui fraze cu cuvinte necenzurate”*, acțiunea fiind încadrată juridic în baza art. 63 alin. (1) Cod contravențional. Din înscrisurile anexate rezultă că materialele au fost remise instanței împreună cu un suport optic care conține o înregistrare audio. Totodată, agentul constatator a

întocmit un proces-verbal de ridicare a înregistrării și un proces-verbal de examinare a secvenței audio.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit, cu intenție sau din imprudență, o faptă prevăzută de legea contravențională.

Din conținutul acestei norme rezultă caracterul personal al răspunderii contravenționale. Prin urmare, aplicarea unei sancțiuni este posibilă numai atunci când probele administrate confirmă atât existența tuturor elementelor constitutive ale contravenției, cât și faptul că acțiunea imputată a fost săvârșită anume de persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

Potrivit art. 375 alin. (1) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atât timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de lege. Conform alin. (3) al aceluiași articol, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii se interpretează în favoarea persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

Astfel, persoana învinuită nu este obligată să își demonstreze nevinovăția și nici să dovedească faptul că vocea surprinsă într-o înregistrare audio nu îi aparține. Sarcina prezentării unui ansamblu de probe suficiente, pertinente, concludente și legal administrate, care să demonstreze contrariul, revine autorității care susține învinuirea contravențională.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit art. 425 alin. (2) Cod contravențional, în calitate de probe pot fi admise procesul-verbal cu privire la contravenție, explicațiile persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, declarațiile victimei și ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, constatările tehnico-științifice, rapoartele de expertiză și celelalte mijloace de probă prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 425 alin. (5) Cod contravențional, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prevederile legii.

Instanța subliniază că simplul fapt că o înregistrare audio este prevăzută de lege ca posibil mijloc de probă nu înseamnă că orice fișier audio depus la dosar demonstrează, în mod automat, autenticitatea conținutului său, identitatea participanților la discuție și vinovăția persoanei învinuite. Forța probantă a unei asemenea înregistrări depinde de posibilitatea verificării proveniență, integrității, contextului și identității vocilor surprinse.

Din materialele cauzei rezultă că înregistrarea audio a fost prezentată organului de poliție de către Ursu Mihail. Prin procesul-verbal de ridicare din 26 mai 2026 a fost consemnată ridicarea unei secvențe audio cu dimensiunea de aproximativ 97,48 KB, care ar fi fost predată benevol, iar prin procesul-verbal de examinare din 12 iunie 2026 agentul constatator a consemnat că se aude o voce feminină, presupus aparținând lui **Ursu Aliona**, care ar indica minorului anumite expresii ce urmau să fie comunicate tatălui său.

Totuși, formularea utilizată chiar de agentul constatator în procesul-verbal de examinare, și anume „*voce feminină, presupus aparținând cet.* ***Ursu Aliona***”, demonstrează că identificarea vocii nu a fost stabilită în mod cert, ci a fost dedusă prin presupunere.

Agentul constatator nu a dispus efectuarea unei constatări tehnico-științifice sau a unei expertize fonoscopice pentru identificarea persoanei căreia îi aparține vocea. De asemenea, nu a fost prezentat vreun alt mijloc de probă tehnic care să confirme că înregistrarea provine dintr-o convorbire telefonică purtată între Ursu Mihail și **Ursu Aliona**.

Materialele cauzei nu conțin date privind numărul de telefon de la care ar fi fost inițiat apelul, numărul apelat, titularul cartelei SIM, data și ora extrase din dispozitivul original, durata integrală a convorbirii sau alte informații tehnice care să permită stabilirea proveniență înregistrării.

Nu rezultă nici că organul constatator ar fi examinat telefonul original pe care ar fi fost fixată convorbirea ori că ar fi extras fișierul audio în condiții care să asigure verificarea integrității acestuia. Procesul-verbal de ridicare consemnează, în esență, predarea unei secvențe audio, fără a descrie dispozitivul-sursă, aplicația utilizată, proprietățile tehnice ale fișierului, modalitatea transferului și elementele care ar permite excluderea unei prelucrări, fragmentări sau scoateri din context.

Înregistrarea nu este însoțită de o transcriere integrală verificată, iar instanței nu i-au fost prezentate informații suficiente pentru a stabili dacă fișierul redă întreaga discuție ori numai o secvență selectată dintr-o conversație mai amplă.

Prin urmare, înregistrarea audio nu urmează a fi declarată inadmisibilă numai pentru faptul că nu este indicat numărul de telefon de la care a fost efectuat apelul. O asemenea concluzie ar fi excesivă. Totuși, deficiențele menționate diminuează în mod esențial valoarea sa probantă și nu permit ca aceasta să constituie, singură sau preponderent, baza unei soluții de sancționare.

Instanța reține că declarațiile victimei Ursu Mihail confirmă existența unui conflict familial și susțin versiunea potrivit căreia **Ursu Aliona** i-ar fi indicat copilului minor să repete expresii licențioase. Totuși, declarațiile respective trebuie apreciate cu prudență și în coroborare cu alte probe, ținând cont de relațiile conflictuale dintre părți și de faptul că acestea se află în procedură de divorț.

Această împrejurare nu înseamnă că declarațiile victimei ar fi, prin ele însele, neadevărate sau inadmisibile, însă impune identificarea unor elemente probatorii independente care să le confirme în aspectele decisive.

În speță, o asemenea confirmare independentă lipsește. Minorul nu a fost audiat în condițiile și cu garanțiile corespunzătoare vârstei sale, nu a fost efectuată o evaluare de specialitate, nu au fost audiate alte persoane care ar fi perceput nemijlocit împrejurările și nu există date tehnice obiective care să demonstreze că vocea feminină din înregistrare îi aparține lui **Ursu Aliona**.

În declarațiile date organului constatator, **Ursu Aliona** a negat învinuirea și a susținut că înregistrarea nu conține vocea sa, că nu i-a comunicat copilului asemenea expresii și că învinuirea ar fi fost formulată în contextul conflictului dintre soți. Aceasta și-a menținut poziția și în ședința de judecată.

Instanța mai reține că procesul-verbal cu privire la contravenție nu beneficiază de o valoare probantă absolută și nu poate înlocui obligația de a demonstra fapta și vinovăția prin probe verificabile. Agentul constatator nu a perceput personal acțiunea imputată, iar constatările sale se bazează pe declarația victimei și pe interpretarea unei înregistrări audio provenite de la aceasta.

În lipsa perceperii directe a faptei, procesul-verbal confirmă desfășurarea activității procedurale și formularea învinuirii, însă nu demonstrează în mod autonom că **Ursu Aliona** a rostit cuvintele atribuite și că i-a impus copilului minor să le repete.

Totodată, pentru existența contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravențional nu este suficientă constatarea folosirii unor expresii necorespunzătoare într-un conflict dintre părinți. Este necesar să se demonstreze că persoana învinuită, având calitatea cerută de normă, nu și-a îndeplinit sau și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de întreținere, educare și instruire a copilului și că acțiunea concretă imputată se înscrie în elementele constitutive ale contravenției.

Procesul-verbal descrie un episod singular, fără a explica suficient în ce mod acțiunea imputată realizează elementul material al neîndeplinirii ori îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor de educare a copilului. Nu sunt descrise consecințele produse asupra minorului, împrejurările în care acesta ar fi fost determinat să repete cuvintele și nici elementele care ar demonstra forma de vinovăție.

Instanța nu minimalizează gravitatea potențială a implicării unui copil în conflictul dintre părinți și nici caracterul vădit inadecvat al determinării unui minor să utilizeze expresii licențioase. Totuși, dezaprobarea morală a unei conduite nu poate substitui demonstrarea juridică a tuturor elementelor contravenției și a faptului că aceasta a fost săvârșită de persoana învinuită.

În conformitate cu principiul prezumției de nevinovăție, o soluție de sancționare nu poate fi întemeiată pe probabilitatea că vocea ar aparține lui **Ursu Aliona** sau pe faptul că versiunea victimei ar putea fi plauzibilă. Pentru angajarea răspunderii contravenționale este necesar ca vinovăția să fie demonstrată printr-un ansamblu probator suficient de clar, coerent și convingător, iar dubiile rezonabile să fie înlăturate prin probe administrate conform legii.

În cauza examinată, dubiul privește aspecte esențiale: identitatea persoanei a cărei voce este înregistrată, proveniența și integritatea fișierului audio, contextul complet al discuției și însăși întrunirea elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravențional.

Aceste dubii nu pot fi înlăturate prin inversarea sarcinii probei și prin obligarea lui **Ursu Aliona** să demonstreze că vocea nu îi aparține. Dimpotrivă, ele urmează a fi interpretate în favoarea acesteia, potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional.

În jurisprudența CțEDO s-a statuat că prezumția de nevinovăție impune ca sarcina probei să revină acuzării, iar orice îndoială să profite persoanei acuzate. O soluție de sancționare nu poate fi fundamentată pe simple presupuneri, ci trebuie să se bazeze pe probe suficiente și convingătoare.

Totodată, obligația instanței de a motiva hotărârea presupune examinarea efectivă a argumentelor decisive și a probelor relevante. Potrivit jurisprudenței CțEDO, instanțele trebuie să indice în mod suficient motivele pe care își întemeiază hotărârile, astfel încât participanții să poată înțelege soluția, iar exercitarea controlului judiciar să fie efectivă. Această obligație nu presupune un răspuns distinct la fiecare afirmație, însă impune soluționarea clară a aspectelor esențiale pentru rezultatul cauzei.

Raportând aceste principii la circumstanțele speței, instanța constată că materialele prezentate nu demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că **Ursu Aliona** este persoana a cărei voce se aude în înregistrare și că aceasta a determinat minorul să repete expresiile indicate.

Totodată, probele administrate nu permit stabilirea cu certitudine a unei conduite care să întrunească toate elementele constitutive ale neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor de educare a copilului, în sensul art. 63 alin. (1) Cod contravențional.

În acest context, nu este aplicabil art. 441 alin. (1) lit. f) Cod contravențional, invocat în modelul referitor la cauza Garciu Igor. În prezenta cauză, organul constatator a identificat și a învinuit o persoană concretă, **Ursu Aliona**. Problema nu constă în lipsa formală a identificării unui făptuitor necunoscut, ci în insuficiența probelor pentru a demonstra că fapta imputată a fost săvârșită de persoana învinuită și că aceasta întrunește elementele contravenției.

Prin urmare, temeiul corespunzător pentru încetarea procesului îl constituie art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, întrucât existența faptei contravenționale, astfel cum a fost descrisă și încadrată de agentul constatator, nu a fost confirmată prin probe suficiente.

Conform art. 461 Cod contravențional, dacă, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul dintre temeiurile prevăzute la art. 441 sau art. 445 alin. (1), instanța încetează procesul contravențional.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și urmează a fi încetat atunci când nu există faptul contravenției.

Instanța precizează că această concluzie nu echivalează cu stabilirea pozitivă a faptului că incidentul relatat de victimă nu a avut loc sub nicio formă. Ea semnifică faptul că, în limitele învinuirii formulate și ale probelor administrate, existența faptei contravenționale imputate lui **Ursu Aliona** nu a fost demonstrată la standardul necesar pentru angajarea răspunderii contravenționale.

Pentru aceste motive, procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 360960 din 10 iunie 2026 urmează a fi anulat, iar procesul contravențional pornit în privința lui **Ursu Aliona** în baza art. 63 alin. (1) Cod contravențional urmează a fi încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional.

În temeiul celor expuse și conducându-se de prevederile art. 8, art. 375, art. 395 alin. (1) pct. 2) și alin. (1^1), art. 425, art. 441 alin. (1) lit. a), art. 455 alin. (2), art. 460-462 Cod contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 360960 din 10 iunie 2026, întocmit de agentul constatator Cristina Marian din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție a ***** în privința lui **Ursu Aliona**, pentru pretinsa săvârșire a contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravențional.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui **Ursu Aliona** în baza art. 63 alin. (1) Cod contravențional, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, din motiv că existența faptei contravenționale imputate nu a fost confirmată prin probe suficiente, pertinente și concludente.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termenul și în condițiile prevăzute de Codul contravențional.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Osadcii Mihail**